

LES TRES PORTES

HI havia una vegada un home que era mariner .Va tenir bastants naufragis, però mai iguals a aquest que us vaig a contar. La historia comença així , era una vegada un mariner Robot mania, que no es diu així , si no que li diuen així .Perquè?.doncs li diuen perquè li agradaven moltíssim els robots. En realitat es deia Txema. Bé anem a continuar amb la historia .Primer era un mariner fins que un dia el seu capità li va dir que ell seria el capità , des de aquell mateix moment, des de aquell dia no va tenir mes naufragis, fina a aquest. Anava amb el seu vaixell de mercaderies, i en un moment donat va sentir :-De aquí a uns minuts hi haurà tempesta bastant forta , ves a tota màquina i para en el port més proper- Va ser el seu capità qui li va dir això. Llavors va comentar -A l'ordre el meu capità , i es va posar mans a l'obra .Just quan estava veient el port va començar a ploure i va pensar no poder arribar a temps. Quan anava a tota velocitat el temporal se'n du el vaixell , el capità i a las mercaderies .

Quan va despertar, va veure flors exòtiques , va mirar cap a un costa i després cap a l'altre , i no va veure el vaixell , no n'havia ni rastre .Llavors va notar que tenia gana i va entrar al mig de l'illa. No va trobar res per menjar. Es va adonar que s'havia perdut i no sabia per on tornar a la platja. Llavors es va fer un llit amb fulles que havien caigut dels arbres i es va posar a dormir. Al dia següent va seguir buscant la platja i per fi la va trobar. Amb la fusta d'un arbre que havia caigut es va fer una barca. Al cap de dues hores va veure una franja negra en l'horitzó, es va acostar corrents per veure què era i es va espantar tant que gairebé cau de la barca. Va veure que eren tres portes negres, amb un cartell blanc que estava en cadascuna d'elles i posava en lletres negres: Futur, Present i Passat.

Va tornar al seu vaixell que estava tot destrossat, les veles, el màstil, el timó.... Va lligar el vaixell a la barca, però la barca no podia arrossegar tant de pes. Llavors es va quedar adormit en el vaixell. Quan es va aixecar va intentar arreglar el motor del vaixell. Després va tornar a les portes negres i va obrir la porta que posava passat, i va veure la tempesta que va tenir que suportar. La va tancar molt ràpidament perquè no la volia tornar a recordar. Va obrir la del present on sortia ell mateix en un mirall i la va tornar a tancar. Amb molta por va obrir i tancar la del futur. No se perquè, no m'ho va voler explicar. Com que tenia molta por va decidir tornar a casa. La seva família es va posar molt contenta al saber que no s'havia mort. I, sabeu què? No he tornat a saber res d'ell. Si me'l trobo ja us explicaré una altra aventura d'ell. ADÉU!

Autors:

Alaba Aranda Zorrila; Christian Ardevol Guillamón;Eva Buzon López ;

Maria Noelia Camacho Dávila

2n-A de Cicle Superior

Col·legi Anunciata-Cerdanyola del Vallès